

وطن، فریاد وحدت خزلان

به سوی کنگره ومدت به پیشا

پندر حرف مسابی

آشنای قدیم و خطای تازه

امید برگ وباری را نشان نیست

بهار همدلی را از مغان نیست

طلوع آفتابی در میان نیست

درین قطب شب ناباورها

فرید سیاوش

بحث خود را با پرسشی که چه انتظاراتی از رهبر سیاسی اروپایی داشتیم و داریم آغاز میکنیم. پاسخ روشن است: رهبر سیاسی مهم تر از همه باید توانائی تصمیم گیری مدبرانه و متعهدانه و مسئولانه را داشته باشد. بالا بردن کیفیت عملکرد سازمان، یعنی انجام دادن درست کارها (کارآیی) و همچنین انجام دادن کارهایی درست (اثربخشی) وظیفه دیگر رهبر و رهبری است. رهبر و رهبری باید توانائی سازگاری، همراهی و تسلط بر تغییرات سریع و مدام را داشته باشد و با گسترش خلاقیت و نوآوری در سازمان، دانش و خردمندی سازمان را تعمیق بخشد و با چشم انداز سازی، وحدت درون سازمانی را حفظ و تحکیم بخشیده، راه را برای برنامه ریزی آینده نگرانه باز کند.

انجام مطلوب این وظایف را همه انتظار داشتیم که متاسفانه نه تنها آنهمه وظایف سازنده اجرا نشد بلکه با عبور به یک مصاحبه نا پخته، کودک عقل شان، بحران دوگانگی زایید.

چه ضرورت بود و چرا؟ رفیق رزمیار نشستگی را که بقول بامداد "با اهمیت و باشکوه بود، نشستگی را که خود سازماندهنده، برگذار کننده، گرداننده و گوینده آن بود؛ نشستگی که حد اقل توانست روابط گسسته را دوباره باهم پیوند بزند؛ در فضای مجازی و بیرون سازمانی به "نقد!" بگیرد، و به بام مصاحبه ای برآید که به **"مونیسیم غیر عقلانی"** اتکا دارد تا **"پلورالیسم عقلانی"**؟.

چرا، آن فضای خوبی را که در نتیجه نشستگی و دیدار حضوری بین رفقا ایجاد شده بود این چنین مکرر ساختید؟.

وقتی تقاضای نشستگی حضوری با اشتراک رفیق علومی از جانب رفیق رزمیار و تقاضای ملاقات خصوصی با رفیق علومی از جانب رفیق توده یی صورت گرفت، هر دو پیشنهاد با گشاده روی پذیرفته شد. همزمان دوتا فرضیه پیرامون آندو تماس، مطرح شدند:

اولی- حتماً رفقا متوجه مسئولیت ها شده و برای بیرون رفتن از وضعیت موجود در فکر راه و چاره هستند.

دومی- شاید در عقب آن تماسها و نشستگی ها، سیاه و سفید ساختنها، بورقه پوشیده باشد. که متاسفانه مصاحبه رفیق رزمیارحقانیت فرضیه دوم را به اثبات رسانید. یعنی زیر بورقه وحدت خواهی، تفاهم، همگامی و همکاری را به چالش کشیدند.

طراحان مصاحبه به جبروت **"قدرت!"** قسم خورده اند، تا حقیقت نشستگی حضوری و تعهدات آنرا بر کُندهٔ خصم خوابانده و با گیوتین فرانسوی، سلاخی شان کنند. و آقای رزمیار با جام شوکران سقراطی سوگند یاد کرده است تا هر گوشه ای سالم روابط بین سازمانی را ویران کند. مصاحبه، گواه و مصداق روشن این ادعاست.

مصاحبه، یک بُعدی، یک سطحی، یک لایه و یک جانبه بودن خود را به نمایش گذاشت. پاسخها، تهی از قضاوت عادلانه و صادقانه بوده، سلاقی سلطانی در آن جوش می زند. داغ تعهد شکنی، ناباوری و تخطی از قول و قرارهایی داده شده در نشستگی حضوری برای حل مشکلات و رسیدگی به مسایل حل نشده را، مصاحبه در جبین دارد.

باید این واقعیت را متاسفانه پذیرفت که گز کردن با مترهای آن مصاحبه، سازمان اروپایی را نه تنها به سامان نمیرساند بلکه پاشان می کند و مسئولیت آن بدوش

رزمیاری و طراحان آن مصاحبه می باشد. زیرا توضیحات محترم رزمیاری در مصاحبه، فضای گلابی روابط را دچار بحران ساخته و این بحران خودش به تقلیل بخشی اعتماد منتهی میگردد.

نادرستی مصاحبه از عنوان نشست شروع شده تا اشاره غیر دقیق به نشر طرح پیشنهادی تدویر کنگره، جلوه نمایی دارد. عنوان توافق شده، «**نشست کادر ها و فعالین شورای اروپایی حزب واحد**» بود، نه جلسه وسیع هیات اجرائیه و شورای مشورتی. اگر واقعاً جلسه وسیع هیات اجرائیه و کمیسیون مشورتی بود، پس فیصله نامه، مصوبه یا قطعنامه آن کجاست؟ و از جانب دیگر شورای مشورتی عملاً مدت‌هاست هیچگونه فعالیت نداشته و خیمه اش را باد نیرنگ به هوا برده است.

مهمتر اینکه کدام پرسش (ها) بی پاسخ ماند(ند) و به قناعت پرداخته نشد؟ مگر اینکه قصد قناعت نکردن، گردن درازی کند. کسی که نخواهد قناعت کند، با آیه هایی آسمانی هم **قناعت** نمی کند چه رسد به پاسخ هایی زمینی، که آیه نیستند.

آیا هیچ قبول دارید که یک پرسش میتواند دهها پاسخ داشته باشد، شاید شما پاسخ دلخواه خود را در میان پاسخ ها نیافته باشید ولی جمع بزرگ از اشتراک کننده ها قبول و قناعت کرده وبا کف زدن‌ها به شمول شخص شما از آن استقبال نمودند.

هر کس بقدر سلیقه خود از پاسخ ها به درک واقعیت میرسند. شما که آنگاه پذیرفتید؛ پگاه، کیها شما را اختطاف کرده و از مسیر اصلی به بیراهه بردند که حالا از پاسخها ناراض شده اید؟. ضرور هم نیست که فقط و حتماً شما راضی باشید، کادر ها و فعالین از اصل حقایق آگاه شدند. وارخطایی شما هم از همین آگاه شدن‌ها ریشه می گیرد.

و اما در نشست:

نشست بر محور این چند پرسش و خواست اساسی می چرخید:

- چرایی نامه ای 25 می عده یی از فعالین حزب واحد در اروپا
- چرایی انتشار اعلامیه هیات رئیسه حزب متحد ملی افغانستان
- چرایی دایر نشدن کنگره
- چرایی فعال شدن سایت وطن

چونی نشر ارقام نمایندگی در کنگره حزب واحد...در سایت وطن

در رابطه به نشر نامه 25 می سال 2011 ترسایی جمع از کادرها و فعالین حزب واحد در اروپا، با در نظر داشت این حکم اساسنامه که: "انتقاد از خود و دیگران به منظور رفع اشتباهات، نقایص کار و کمبودها، ارایه پیشنهادات به ارگانهای و سازمانهای حزب تا سطح عالیترین مقام" حق هر عضوی حزب است؛ رفیق علومی باصراحت گفت بارها شکایت و انتقاد و اعتراض شفاهی از رئیس شورای اروپایی و کار کرد های آن به کابل گزارش شده و بلاخره برای بررسی آن انتقادات، از انتقاد کننده ها خواسته شد تا مسایل را کتبی ارسال بدارند، سر انجام، نامه ای به کابل مواصلت کرد و نامه در کمیته توحید و انسجام مرکزی مورد بررسی قرار گرفت و ما در کمیته، بیشترین انتقادات را وارد دانستیم اما قطع رابطه رفقا را نپذیرفتیم و به شورای اروپایی بخصوص رئیس آن هدایت داده شد تا انتقادات و پیشنهادات نامه را مورد بررسی جدی قرار دهد. ولی دیده میشود که تا حال به حل آن مسایل پرداخته نشده است.

رفیق رزمیار تعهد سپرد که در اولین جلسه هیات رئیسه به این مساله رسیدگی می کند. ولی بجای رسیدگی مصاحبه کرد.

پیرامون چرایی نشر اعلامیه هیات رئیسه حزب متحد ملی، رفیق علومی گفت: جلسات بخاطر تعیین تاریخ کنگره و حل مشکلات، توسط برخی از رفقا به چالش کشیده شده و فضای جلسات دیگر حال و احوال رفیقانه و دوستانه نداشته و برخورد های دشمنانه شده بود، تعلل و کار شکنی در تعیین تاریخ کنگره، تاثیرات ناگواری را بر روح و روان اعضای حزب وارد کرده و عدم فضا و زمینه کاری لازم و مناسب برای اتخاذ سیاست های واحد در قبال مهمترین مسایل، سازمانها را فلج ساخته بود. سازمانها، مسئولین، فعالین و کادرها نمی دانستند و نمیدانند در قبال آنهمه مسایل چگونه موضعگیری واحد و اصولی اتخاذ کنند. یعنی دستور واحد برای سازمانها از حزب واحد وجود نداشته و ندارد. نمی شود تا قاف قیامت همه را منتظر تاریخ تدویر کنگره ساخت، از شما در اروپا شنیدم که دلسری برزگی دامنگیر رفقا و سازمانها شده و تادیبه حق عضویتها به تعلیق در آمده و همه چشم برآه برگذاری کنگره میباشند. مگر تا کی میشود به این وضع ادامه داد. اعلامیه صدایی بود بالای اعضای حزب تا فریاد خود را بلند کنند. اعلامیه تکانه ای بود برای

جدی گرفتن مساله و حرکت صادقانه برای تدویر کنگره. باید خاطر نشان کرد که تا هنوز دفاتر مرکزی حزب در کابل یکی نشده اند، سیاست و حساب مالی و پولی واحد وجود ندارد، جلسات هیات رئیسه هردو ساختار تا هنوز جدا - جدا دایر میشوند.

✚ در رابطه به تاخیر برپایی کنگره و «مشکلات تخنیکی!»، رفیق علومی در پاسخ به پرسش رفقا با صراحت گفت که مشکل اصلی دایر نشدن کنفرانس در این یا آن ولایت و یا واحد حزبی نیست، مشکل بالاتر از این مسایل است، یکی تلاش قدرت هاست که از وحدت ما هراس دارند و دیگر کسانی در درون حزب هستند که نمی گذارند کنگره دایر و سازمان واحد گردد، هر جلسه را به تشنج می کشند، رفیق کرنزی شاهد این وضعیت است. (اشاره به رفیق کرنزی)

داود کرنزی، از جا بلند شده با تائید از گفته رفیق علومی گفت: مه به رفقای نهضت گفتم که اگر ای دوسه نفره پس نکنین کنگره دایر نمیشه.

در نشست همچنان گفته شد که هیات "حُسن نیت!" اروپا در کابل، خود مشکل ساز شده و به صراحت گفته اند "قصه ی بزرگ و رزمیاری مفت است" و رفیق توده یی است که دستور میدهد و کابل را از اروپا رهبری می کند. چرا در مصاحبه روی این مساله تماس گرفته نشده است؟

✚ در رابطه به فعال شدن مجدد سایت وطن گفته شد؛ بامداد با بهره برداری های یک جانبه تبلیغاتی و انتشار اخبار نادرست و حتی جعلی جلسات فرمایشی، مقالات و مطالب توهین و تحقیر آمیز و ایجاد تنفر و خلق اشتباهی کاذب در خواننده ی نا آگاه از حقیقت مسایل، دیگر اعتبار خود را از دست داده است. وقتی مدیر مسئول سایت چنین بفرماید: «عضویت در حزب، تقسیم کردن است، تعهد به تقسیم کردن است. **تسمه یی بر گردن ما است**، در دست ده ها هزار نفر.» از دیگران چه گله و شکایت باقی می ماند.

اگر از پروسه و امر وحدت و کادرها مواظبت لازم صورت می گرفت و چند قدم از خود محوری فاصله گرفته میشد و موفق به ایجاد زبان مشترک با کادرها و فعالین می شدید و اگر از نشرات فرمایشی و غیر دقیق اجتناب می گردید؛ صدها رفیق دلسرد و مایوس نمی شدند و امروز در کنار هم می بودیم؛ نه **سنگ محک**، نه **نیش افتو** و نه **نیش گزدم** انتشار می یافت، جلسات فرمایشی، مقالات خصمانه

وبرخورد های اقتدارگرایانه از یکسو و آگاه ساختن رفقا از حقیقت مسایل از سوی دیگر، پای «وطن» را به میدان کشانید.

از جانب دیگر سایت **وطن** به مثابه ارگان نشراتی شورای مرکزی حزب متحد ملی افغانستان در وزارت عدلیه ثبت و راجستر می باشد. با تدویر کنگره و تولد حزب واحد جدید سرنوشت سایت وطن هم مشخص میشود.

آقای رزمیار، خواننده ها خوب میدانند که کدام سایت غیر رفیقانه و اپراتیفی نشرات می کند، مگر همین مصاحبه جناب عالی در ذات خود تدابیر فعال اپراتیفی و بازی غیر رفیقانه و عمل غیر مسئولانه نیست!؟.

✚ در ارتباط به چند و چون نشر ارقام نمایندگان منتخب در کنگره از بیست شورای ولایتی در سایت وطن؛ رفیق علومی با تاکید آن ارقام را تأیید کرد. همچنان خاطر نشان گردید که پروتوکول هایی آن کنفرانسها به درستی آن ارقام صحه می گذارند.

✚ و اما در مورد طرح پیشنهادی تدویر کنگره حزب واحد؛

در طرح اساسنامه حزب واحد در فصل حقوق اعضای حزب ماده پنجم چنین آمده است:

- انتقاد از خود و دیگران به منظور رفع اشتباهات، نقایص کار و کمبودها ارایه پیشنهادات به ارگانها و سازمانهای حزب تا سطح عالیترین مقام.
- ابراز نظر بر مسایل مورد بحث الی تصمیم جمعی.
- سهمگیری در تهیه اسناد و از تصمیم روی آن آگاهی حاصل نمودن.
- اعضای حزب حق دارند نظریات خود را طرح و در مطبوعات حزبی انشار دهند.

کدام یک درست می فرماید اساسنامه یا شما که یکبار نامه ای انتقادی را چانواری کردید، و حالا طرح پیشنهادی تدویر کنگره را سنگسار میکنید.

در يك «سازمان افقي» به كادر ها اختيارات بيشتري داده مي شود و ساختار سازماني از حالت وظيفه‌اي با مدار بسته و كاملاً بيروكراتيك بيرون آمده و حول فرايندها، كار دنبال مي‌شود. در چنين سازماني كادر ها و اعضا مي‌توانند درباره روشهاي جديد كار و مبارزه بينديشند و براي انجام وظايف طرحهاي نوين را ارائه

نمایند، نیازهای جدید سازمان، مردم و وطن را شناسایی و در جهت تامین آنها اقدام کنند. چنین سازمانی حرکت به سمت یادگیری را آغاز کرده است. یکی از موفقیت‌های بسیار مهم سازمان یادگیرنده این است که اعضای سازمان می‌توانند حتی در تعیین مسیر **استراتژی** نقش داشته باشند. ارایه طرح پیشنهادی برای تدویر کنگره یا کدام زمینه و مورد دیگر، حق مسلم هر عضو سازمان است.

چرا رفیق رزمیار که نشست را گردانندگی می‌کرد و از حق نگذریم، خوب گردانندگی هم کرد، همه حرف‌هایی خود را در آن نشست حضوری نگفت و به خاطر به کرسی نشاندن نکته نظرات خود استدلال منطقی نکرد؟. چندی قبل یکی از اعتراضات ایشان این بود که چرا نامه 25 می را انتشار داده‌اند و در جلسات حزبی مطرح نکرده‌اند. و حالا خودشان مسایل بسته‌درون حزبی را بدست برق و باد داده‌اند. آیا این یک استفاده ابزاری و یک جانبه از "بامداد" نیست؟.

شما که خود گرداننده جلسه بودید مگر کی می‌توانست میکروفون را از دست شما و حق ابراز نظر را از زبان و حنجره تان بگیرد. شما صلاحیت داشتید هر قدری که می‌خواستید بحث کنید که نکردید. آنجا تسلیم شدید و به پاسخ‌ها کف زدید. مگر این شما نبودید که قول حل مسایل باقی مانده را در اولین جلسه دادید؟. زیر کدام فشار به این مصاحبه تن دادید؟.

آقای رزمیار، کی و در کجا گفته که بدون شهر کابل به کنگره بروید. هیچ نامی از هیچ واحدی برده نشده است، هر میکانیزم خواهی خواهی، قید و بند و شرط و شروطی میداشته باشد؛ که این طرح پیشنهادی نمی‌تواند از آن مستثنی باشد.

ولی یک پرسش از شما بزرگوار، آیا یک واحد حزبی حق دارد ماه‌ها به بهانه وجود **"مشکلات تخنیکی!"** و ندانم کاری‌ها، نتوانند کنفرانس خود را دایر کند و ماه‌ها تدویر کنگره را گروگان گرفته و مانع برگذاری آن شوند؟.

از شکل تعجب آور اعلامیه گفته‌اید. شکل‌گرا نباشید، به مضمون و محتوای و پیام آن توجه داشته باشید. راستی چرا وقتی از برگذاری کنگره و یا تعیین تاریخ آن می‌شنوید، ضریب تب تان طاقتدار میشود. مگر شما در نشست تعهد نسپردید که در اولین جلسه هیات رئیسه بر مساله تعیین یک تاریخ پیشنهادی برای تدویر کنگره با در نظر داشت تقاضای‌هایی رفقا تصمیم گرفته می‌شود. هنوز چند روزی از جلسه می‌گذرد، به همین ساده‌گی وعده‌هایی خود را فراموش کردید. عجب است!.

مگر کدام مساله و اجندا اولویت و مبرمیت بالاتر و جدی تر از پرداختن به مسایل کنگره دارد. باز تعیین اجندای جلسات حق و صلاحیت منحصر بفرد شما نیست. سایر اعضای هیات رئیسه هم چنین حق و صلاحیت را دارند.

..و بلی چند پرسش، بی پاسخ ماند؛ پرسشهایی از سریال "جبل السراج" تا "چهارآسیاب".

بد نیست بحث خود را با رسم عجیبی که در زمانه هایی قدیم در میان قوم بنی اسرائیل مروج بود، که بیربط با بحث ما نمی باشد، به پایان تلخ برسانیم ؛

قوم بنی اسرائیل وقتی گناهان شان زیاد میشد، بُزی را در میدان گذاشته همه بالای او دست میکشیدند و بدینگونه گناهان خود را به بُزی مظلوم انتقال داده و بُز را در صحرا رها می کردند. بُز بیچاره آنقدر در صحرا سرگردان میگشت تا از تشنگی و گرسنگی هلاک میشد. خدا نکند چنین دستی بر ... کشیده باشند! ...

آرزو می کنیم روزی را، که مملووم کنیم بعل و صفتنه سازی و اغراق را.

روزی که دشمن فرضی ما هم از بهتان آگاهانه ما در امان باشد.

روزی که بدانیم هیچ چیز و رای حقیقت و واقعیت نیست.

به پیش بسوی بر گذاری کنگره!

آزاد و سرفراز باشید

